

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΟΤΑΝΙΚΗΣ

**ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΝ ΤΗΣ ΑΣΤΑΘΕΙΑΣ
ΤΗΣ ΑΠΥΡΗΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΤΑΦΙΔΑΜΠΕΛΟΝ**

Ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Ν. ΠΑΠΑΦΙΤΣΩΡΟΥ

Γεωπόνου τοῦ Α.Σ.Ο.

Ἡ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη συχνὴ καὶ εἰς ἡϋξημένον βαθμὸν ἐμφάνισις γιγάρτων εἰς τὴν Κορινθιακὴν σταφίδα, θέτει ἐπὶ τάπητος τὴν ἔρευναν τοῦ ὅλου φαινομένου τῆς ἀπυρηνίας αὐτῆς. Εἰς τὴν παροῦσαν ἐργασίαν μας, ἀκολουθοῦσαν ἐτέραν τοιαύτην σχετικὴν μὲ τὰ αἷτια τῆς ἐμφανίσεως γιγάρτων εἰς τὴν σταφιδάμπελον, ἐρευνῶμεν κάπως εἰδικώτερον τὸ φαινόμενον τῆς ἀπυρηνίας αὐτῆς, συμπληροῦντες οὕτω τὰς ἐπ' αὐτοῦ ἀπόψεις μας.

Ἡ σταφιδάμπελος ἡ κορινθιακὴ (VITIS VINIFERA VAR. APYRENA ἢ CORINTHIACA), ἀποκλειστικὸν δημιουργήμα τοῦ Ἑλληνικοῦ περιβάλλοντος, ἀποτελεῖ σταθεράν βοτανικὴν ποικιλίαν, κατατασσόμενην ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κριμπᾶ εἰς ἰδιαιτέραν ὁμάδα, τὴν τῶν ἀπυρηνίων ποικιλιῶν, λόγῳ τῆς, κατὰ κανόνα, παρατηρουμένης εἰς τὰς ράγας αὐτῆς ἀπυρηνίας, συνεπεῖα πηρώσεως (ἀναπηρίας) τῶν γιγάρτων. (B. KRIMPA «Ἑλληνικὴ Ἀμπελογραφία» Τόμος Α' 1943 καὶ «Ἡ πῆρσις τῶν γιγάρτων τῆς Σταφιδάμπελου» Ἀνακοίνωσις εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν 1929).

Ὁ ὅρος ὁμῶς «ἀπυρηνία» ἐνῶ, ἀπὸ γεωργικῆς πλευρᾶς χρησιμοποιοῦμενος, ἀποδίδει θαυμάσια τὴν ἔννοιαν τοῦ φαινομένου, ἥτοι τὴν ἔλλειψιν ἀπὸ τὰς ράγας σκληρῶν γιγάρτων, τοῦναντίον ἀπὸ βοτανικῆς πλευρᾶς, δὲν ἀποδίδει τὴν ἀκριβῆ ἔννοιαν τούτου, διότι κατ' οὐσίαν δὲν ὑπάρχει ἀπυρηνία εἰς τὴν σταφιδάμπελον ἀλλὰ πῆρσις τῶν γιγάρτων αὐτῆς, ἀφοῦ καὶ αἱ θεωρούμεναι ὡς τελείως ἀγίγαρτοι ράγες φέρουν πάντοτε μικρὰ ὑποτυπώδη γίγαρτα, ὑπολείμματα τῶν σπερματικῶν βλαστῶν. Εἶναι δὲ ἡ πῆρσις αὕτη εἴτε καθολικὴ, ἐκδηλουμένη μὲ τὴν ἀπουσίαν γιγάρτων (πρακτικὴ ἀπυρηνία), εἴτε μερική, ἐκδηλουμένη μὲ τὴν ἐμφάνισιν καλῶς ἐσχηματισμένων γιγάρτων, ἀλλὰ πάντοτε κενῶν ἐμβρύου (ἀγονος ἐμπυρηνία).

Κατόπιν τούτου, νομίζομεν, ὅτι εἰμεθα περισσότερον ἀκριβεῖς ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς πλευρᾶς, ὅταν, ὁμιλῶντες περὶ ἀπυρηνίας ἢ ἐμπυρηνίας τῆς σταφιδάμπελου, ἐννοῶμεν πάντοτε πῆρσιν τῶν γιγάρτων αὐτῆς.

Καὶ ἀπὸ βοτανικῆς μὲν πλευρᾶς, ἀμφότεραι αἱ περιπτώσεις πηρώσε-